

Csík Miklós

A Magyar Köztársaság Érdemrenddel kitüntetett, Eötvös-díjas, Középiskolai énektanár, karvezető. Életének 82. évében, méltósággal viselt, súlyos betegségben, 2011. április 24-én elhunyt.

Az időt nem lehet megállítani. Egymás után mennek el a kodályi eszme legfontosabb kivitelezői, pedagógusok, karnagyok, zenetanárok, nevelők. Ezek egyike a 81. életévét betöltött Csík Miklós, aki Húsvét vasárnap hajnalán hagyta el a földi világot. Ha életútján elgondolkozunk meg kell állapítanunk, hogy különös kegyeltje volt a sorsnak. Olyan iskolákban működött, melyek hazai és nemzetközi elismerésre tettek szert, színvonaluk pedig a Kodály koncepció aranykorában dicsőséget, nevet szereztek az egész magyar zeneoktatásnak.

Először Bors Irma (Virginia) mellett a régi Lorántffy-utcai első fővárosi zenei általános iskolában tanított, később a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban, majd legutóbb a pestszenlőrinci Vörösmarty Mihály 12 osztályos iskolában vezette az éne-zene tárgyat, mind a három helyen zenei tagozatokon, és mindenütt kiemelkedő sikerrel, kórusversenyeket nyerve, tanárjelölteket oktatta. Szinte élete utolsó lehetéig tanított. Ritka adománya a sorsnak! Reménykedjünk abban, hogy akik közelében voltak, tovább viszik a tőle tanultakat. Csak kapjanak rá lehetőséget.

Szőnyi Erzsébet

Búcsú

Nehéz szívvel teszem, de búcsúznom kell...

Zeneakadémián osztálytársa, budapesti énekezenetanár kollégája, 5 évig a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban tanártársa, és ott kórusának zongora- és orgonakísérője lehettem. Ugyanakkor mindvégig jóbarátja, egyben nagy tisztelője voltam. Személyes emlékek sokasága tolul fel bennem, és ezek most már nem hagynak el többé.

Csak két eseményt említek pályája legelejéről és az utolsó hónapokról: Mindössze 1 évet járhatott 1949/50.-ben a Zeneakadémia tanárképzőjébe, mikor családját a Budapestről kitelepítendőkhöz közé sorolták. Miklós munkatáborba, majd munkaszolgálatra került. Kodály személyesen járta ki, hogy

a tehetséges növendék 3 év kihagyással mégis diplomához jutott. Meg is bízta Miklóst az első fővárosi ének-zenei általános iskola szaktanári teendőivel. Óráit ott is, és később is sokszor meglátogatta. Megelégedésére mutat, hogy olyan világhírességek voltak kíváncsiak munkájára, mint Jehudi Menuhin, Benjamin Britten és mások. Tanári pályájának több, mint 50 éve bővelkedett sikerekben. Mint fényes meteor ívelt a szakmában fél évszázadon át. Nehéz dologra vállalkozna az, aki életútjáról, zenei- szakmai sikereiről összeállítást próbálna írni. Annyi bizonyos, hogy kisugárzása oly nagy volt, hogy bátran elmondható: az egész magyar zenei életben így- vagy úgy, de hatása ma is kimutatható.

Jellemző, hogy az Interneten is, több, mint ezer információ és érdeklődés is található Csík Miklós nevéhez kapcsolódóan...

Már betegeskedett, mikor abbahagyta a tanítást. Nemsokára, 80. születésnapja tiszteletére nagyszabású ünnepséget rendezett iskolája, és szeretett igazgatója, Járainé dr. Bódi Györgyi. Parádés kiállításban több énekkar is fellépett. E kórusok nemzetközi megmérettetésekben is a legjobbaknak bizonyultak. Tudásuk legjavát adva a hangversennyel összekötött búcsúztató zenei szempontból is kiemelkedően színvonalas volt. Ami legfontosabb, minden fellépő kórust a közeli, vagy távolabbi múltban Csík Miklós tanította, vagy hozta létre. Az est sikerére, és a volt növendékek személyesen is megnyilvánuló hálójára meghatottan emlékezünk. A jelenlévők csak sejtették, hogy ekkor láthatták utójára szeretett Mesterüket.

Miklós hallatlan tennivágyására jellemző végső epizód számomra az, hogy tavaly a (2010. évi) szeptemberi iskolakezdés előtt hívott telefonon. Arról szólt – már igen nehezen és akadozva –, hogy keres egy közeli iskolát, és ott tanítana, ha én is vele mennék, akár zongora kíséreként is! Ezt én meghatottan, de komoly válasz nélkül fogadtam, hiszen ismertem állapotát. Megrázó volt az a hallatlan energia, hivatástudat és munkavágy, mely fél évszázadon át minden napján izzott Benne. Fizikai erejének végső morzsáival is adni akart, mert életét másként elképzelni sem tudta...

A Szent István Bazilikában május 5.-én Hozzá méltóan ünnepélyes körülmények között vett Tőle könnyes búcsút többszáz tisztelője, tanítványa, kórusai, a magyar Zenepedagógia és zenei intézmények vezető személyisége.

Egy volt kórusa énekelt:

„Ne menj el, el ne menj,
Ne hagyjál itt engem,
Mert, ha itt hagysz engem,
Bánatos lesz lelkem.”

Búcsúzik barátod

Anker Antal